

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

§. 7. Applicationis à Sacerdote celebrante faciendæ facilis & optima praxis proponitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

nem illam, quæ ut plurimum necessaria est, ut illorum aliorum intentioni satisfiat: in quo tamen, qui eorum stipendia recipiunt, curare debent, ut nihil ab ipsis quod iustitiæ vel charitati repugnet.

PARAGRAPHUS VII:

Applicationis à Sacerdote celebrante faciendæ præcipuis; & optima praxis proponitur.

QVONIAM non raro contigit Sacerdotes quosdam ex inconsideratione, aut alia de causa minus convenienter hujus Divini sacrificii vim & efficaciam applicare; ex qua tamen applicatione (ut ex ante dictis constat) tanquam ex conditione necessaria uberrimorum fructuum illius participatio maxime pendet; idcirco illis in inutile, nec ingratum fore existimavimus, si ex iis quæ superioribus Paragraphis dicta sunt, brevem aliquam facilem hujus applicationis faciendæ methodum seu praxim colligamus.

Cum igitur Divinum hoc sacrificium omnes quotiescunq; sacrificiorum proprietates modo quodam excellentissimo in se complectatur, sitque Latænticum, Eucharisticum, propitiatorium & impetratorium (ut supra explicavimus) Sacerdos celebrans, illud secundum has omnes ejus proprietates applicare poterit, & ad hoc attentionem & intentionem suam dirigere.

Atque in primis illud offerre intendet ad supremum cultum & honorem condignum divinæ majestati deferendum, offerendo ipsiusmet Christi veri & naturalis filii Dei demissionem, humilitatem, devotionem, adorationem & alia similia religionis officia, quæ in hoc victimæ statu modo quodam inexplicabili summæ Trinitatis exhibet.

Secundo

Secundò illud offeret ad gratias Divinæ majestati exhibendas, pro tot & tantis beneficiis, sive in natura, sive in gratia, ingratias licet, & immerentibus tempore præterito collatis, & in futurum præparatis, & promissis, ac præcipuè pro inestimabili Redemptionis humanæ per divini verbi Incarnationem, & ejus in carne assumpta Passionem, & mortem, beneficio, cujus memoriam præsertim in hoc sacrificio recoli voluit ipse Christus Dominus, & expressis verbis in ejus institutione præcepit

Tertio ad placandum divinum numen, tot & tantis sceleribus, & peccatis quotidie, & ubique offensum, ab eoque misericordiam, ac poenitentiam gratiam pro eluendis ipsorum peccatorum maculis exorandam, nec non ad satisfactionem condignam pro iisdem peccatis ejus justitiæ exhibendam.

Quartò denique postulanda quæcunque beneficia tum spiritualia, tum etiam temporalia, quatenus ad ejus gloriam, & salutem nostram conducere possunt: & ad deprecanda quæcunque mala, sive præsentis tempore vexantia, sive in futurum impendentia.

Hæc autem præstabit Sacerdos primùm nomine ipsius summi Sacerdotis Christi Domini, intentionem suam illius intentioni perfecte conformando, & submittendo: deinde totius Ecclesiæ nomine, omnimodam vim, & efficaciam hujus divini sacrificii universis illius membris applicando, tum sanctis & beatis in cælo ad gratias de illorum Victoriis & præmiis Deo exhibendas, præsertim quando in illorum honorem Missa celebratur; tum animabus in Purgatorio ad poenas earum per satisfactoriam hujus sacrificii vim sublevandas; tum cunctis fidelibus viatoribus in terra, præsertimque illis quorum memoriam in Canone nominatim fieri præcipit, ut summo Pontifici, Episcopo (Regi) adstantibus, &c. ad fructum hujus sacrificii participationem illis communicandam, Deum, ut ipsius Christi & Ecclesiæ minister, cui notabilis fructuum illorum pars pro arbitrio dispensanda relicta est, applicabit eos in particulari, tum sibi, tum personis
allis

alijs siue viuis, siue defunctis, quibus ex obligatione tenetur, vel ex charitate & deuotione hoc pietatis officium impendere cupit; idque vt suo ac illorum nomine supremum patriæ ac religionis cultum Deo per Christum deoratur, gratias pro omnibus beneficijs ac nominatim pro his vel illis exhibeat, veniam & gratiam pro omnibus peccatis ac peculiariter pro his aut illis exoret, ac denique, vt bona quæcunque sibi necessaria, aut vtilia impetret, præfertimque hæc vel illa, quatenus ad diuinam gloriam conducere possunt.

Ad euitandos autem scrupulos, qui circa huius particularis applicationis obligationem vel modum suboriri possent, optimum aliquibus visum est, si post debitam applicationem ijs factam, erga quos aliqua incumbit obligatio, Sacerdos illius sacrificij fructus alijs personis sibi charitate aut alia ratione peculiariter coniunctis, aut commendatis communicare cupiens, intentioni sine conditionem eiusmodi apponat, vt scilicet hanc communicationem velit, & à Deo postulet, in quantum licite & secundum iustitiæ ac charitatis leges velle, & postulare potest; sic enim tuta conscientia, & sine cuiquam præiudicio poterit ex infinito illo, & nunquam exhaustendo meritorum ac satisfactionum Christi Domini thesauro, cuius dispensator constitutus est, in aliam personam partem aliquam deriuare, quæ ex summa & ineffabili Dei charitate ac misericordiâ, non-nisi maxima & vberima sperari potest.

